Rathaus -Ulm -Catalonia

Autor:
Data de publicació: 25-02-2017

L'Ajuntament d'Ulm és un dels monuments arquitectònics més destacats de la ciutat d'Ulm, sobretot pels murals de la façana i un rellotge astronòmic. La seva complexa història de construcció - consta de tres components diferents - va començar al segle 14. El seu aspecte actual es remunta a principis del Renaixement.

Ajuntament d'Ulm des del sud-est (amb banderes festives amb motiu del dilluns del jurament))

L'Ajuntament d'Ulm és un dels monuments arquitectònics més destacats de la ciutat d'Ulm, sobretot pels murals de la façana i un rellotge astronòmic. La seva complexa història de construcció - consta de tres components diferents - va començar al segle 14. El seu aspecte actual es remunta a principis del Renaixement.

Contingut

Història arquitectònica
Sala de draps
La part més antiga de l'ajuntament d'Ulm era un edifici (més tard enderrocat) a la zona de l'actual ala nord de l'ajuntament. El 1357 fou esmentada com la "Gewandhaus" i el 1362 com la "Kaufhaus". A més del ferro i la sal, una de les prioritats comercials d'Ulm en aquest moment eren les substàncies, especialment el barchent. El 1369, els saddlers també van rebre el dret de vendre-hi els seus productes.

Nous grans magatzems
Finestra de l'emperador al costat est de l'ajuntament amb figures de Hans Multscher

El 1370, l'actual ala est de l'ajuntament d'Ulm, en aquell moment també conegut com els "nous grans magatzems", es va afegir com a ampliació. A la planta baixa hi havia una carnisseria de 8 m d'alçada. Una porta associada d'arc apuntat al costat sud encara existeix avui en dia. El 1383, l'edifici també va ser conegut com el "Palau de Justícia", ja que ara tenia un port obert al nord a la planta baixa, on es reunia públicament el pati inferior. Des de 1395 com a molt tard, el Consell d'Ulm també va tenir una cambra de consell a l'edifici, que ara s'anomenava "Ajuntament" el 1419.

Figures de la Sala del Consell i de l'Ajuntament

Una mica més tard, sobre els grans magatzems de tres naus es va instal·lar una gran sala del consell, i les façanes sud i est de l'edifici davant de la sala del consell van ser decorades cap al 1425 i cap al 1427-1434 amb sis figures (façana sud) i cinc figures gòtiques tardanes dins d'un magnífic finestral. El magnífic finestral del costat est està coronat per un marc d'arc de quilla, les figures del costat sud per estructures de pestanyes. Mentre que les cinc primeres escultures dels sis electors de les finestres sud de l'ajuntament provenen del taller del mestre Hartmann, les figures de la finestra est són obres de Hans Multscher. La figura de l'emperador es representa com Carlemany, ja que el rei Segimon Segimon encara no era emperador fins al 1433. Carlemany està flanquejat per dos escuders. Segimon va ser coronat emperador a Roma el 31 de maig de 1433. El programa pictòric pretenia subratllar l'estatus de ciutat imperial d'Ulm. A l'estiu de 1434, com a molt tard, l'emperador Segimon es va veure representat dues vegades a la finestra cerimonial,

com a rei d'Hongria i rei de Bohèmia. [1] La figura del rei de Bohèmia es considera un criptoretrat del governant perquè, com Segimon, té un nas distintiument corbat. Al palau de residència de Segimon a Bratislava, es va trobar una finestra tapiada que correspon exactament a la traceria de la finestra cerimonial oriental d'Ulm. Es creu que a Segimon li agradava tant la finestra que la va fer repetir a Bratislava. Els originals de les figures de l'ajuntament es poden trobar al Museu d'Ulm. Des de la reforma de l'ajuntament de 1899 a 1905, hi ha hagut còpies davant de les finestres en la versió original en color, mentre que la pintura dels originals s'ha després en gran part.

Púlpit de l'Anunciació al costat est

Des de 1473, és a dir, des de l'emperador Frederic III, també hi ha hagut un balcó d'homenatge al costat est, des del qual l'emperador o els seus representants van rebre homenatge. A partir d'aquí, però, també es van llegir sentències de mort, per això també es parla del pantagonisme. El balcó va ser complementat i redissenyat el 1539 i el 1604.

Casa de Roth
Durant la construcció dels (nous) grans magatzems, ja s'havia comprat una antiga casa de fusta ("Roth'sches Haus") a l'oest del complex. Aquest va ser reconstruït cap al 1480 i adaptat a l'estructura principal. Cap al 1900, aquesta part va ser completament enderrocada i substituïda.

Redisseny al segle 16
A la 4a dècada del segle 16, es van dur a terme àmplies renovacions, en el curs de les quals l'ala nord (és a dir, la peça original o grans magatzems) va ser demolit i el transsepte nord (amb arcades de columnes) va ser completament renovat pel mestre d'obres Hans Michel. De l'edifici original del nord (Gewandhaus), només en van quedar les voltes del celler, que van ser utilitzades com a presó durant molt de temps. L'ala est va rebre el seu aspecte actual amb columnes de filigrana i entaulament de terracota, i també es va canviar la torreta d'oriel existent a l'angle sud-est.

Ajuntament des del nord, frescos de Martin SchaffnerCostat nord de nitAjuntament des del sud

El 1540 es va completar la pintura de la façana dels costats nord i est, atribuïda a Martin Schaffner. Es considera que és el cicle més gran de pintures murals del segle 16 a Alemanya. La façana est tracta temes com "Saviesa divina", "Autoconeixement" i "Justícia". Es van presentar principalment sobre la base d'exemples bíblics. A la façana nord, hi ha temes de la mitologia romana i grega com "respectabilitat militar", "audàcia masculina" o "obediència". L'atractiu implícit d'aquestes representacions es dirigia principalment als governants estrangers que arribaven a Ulm. En fer-ho, Schaffner es va basar principalment en xilografies per a il·lustracions de llibres, que provenien d'artistes renaixentistes d'Augsburg (inclòs Hans Schäufelin). Entre 1576 i 1578, l'antic edifici de l'ajuntament va ser redissenyat posteriorment. Destaca el rellotge astronòmic, fet ja el 1520, que va ser reparat i perfeccionat pel rellotger d'Estrasburg Isaak Habrecht. S'utilitzava per a la representació i indicava la posició dels cossos celestes. La seva mecànica va ser destruïda durant la Segona Guerra Mundial i renovada el 1952.

? Article principal: "Ulm" a l'article Rellotge astronòmic

Renovació cap al 1900
De 1898 a 1905, l'ajuntament d'Ulm, que ara estava parcialment en ruïnes, va ser àmpliament renovat i parcialment redissenyat, tot i que nombroses veus s'havien pronunciat a favor d'abandonar l'edifici i construir un nou edifici en un altre lloc. La Casa Roth va ser demolida i reemplaçada per un nou edifici millor integrat en el conjunt del complex. El 1903, la part de l'edifici al nord-oest també estava equipada amb una escala oberta. La pintura de la façana, que des d'aleshores s'ha esvaït considerablement, ha estat restaurada o reconstruïda segons models antics. El balcó de l'homenatge ha estat restaurat. Després que Ulm caigués en mans de Württemberg el 1810, havia estat abolida a instàncies del rei de Württemberg com a signe d'autonomia imperial de la ciutat. Finalment, es va reparar el rellotge astronòmic.

No es va conservar la pintura original de la façana sud. Fins al 1905 s'hi van instal·lar murals de temàtica historicista. Al frontó sud hi ha una llotja d'Ulm, sobre la qual hi ha alineats els escuts de les ciutats i països amb els quals Ulm va tenir una relació comercial. La part inferior representa el retorn dels victoriosos Ulmer del saqueig del campament de l'exèrcit de l'assetjador emperador Carles IV el 1376.

A partir de la Segona Guerra Mundial
Durant un fort atac aeri sobre Ulm el 17 de desembre de 1944, l'interior de l'ajuntament d'Ulm va ser destruït en gran part. No obstant això, la forma exterior i les pintures murals de la façana exterior s'han conservat i en gran part intactes, així com les estances voltades dels pisos inferiors. Una porta anterior de Jörg Syrlin el Jove de 1509 s'ha conservat (actualment es troba al Museu d'Ulm). Aquesta és, presumiblement, la porta de la sala del consell. Després de la

Segona Guerra Mundial, les parts de l'edifici van ser inicialment proveïdes de cobertes d'emergència. A partir de 1951, les oficines municipals més importants i el senyor alcalde van poder tornar a instal·lar-se a l'ajuntament. A finals dels anys 1950 i 1973, els murals de l'ajuntament d'Ulm van ser reparats.

De 1987 a 1989, l'interior va patir una altra reforma de gran abast. Entre altres coses, es va establir una segona gran sala de consells a l'ala nord, a més de la (ara petita) cambra del consell al sud-est.

Altre
Placa commemorativa Kepler amb referències a la vida, obra i obra de Kepler a Ulm amb símbols invertits en el zodíac

El 1913, es va col·locar una placa commemorativa a la cantonada sud-est de l'ajuntament per a l'astrònom i matemàtic Johannes Kepler, que va fer imprimir les tauletes rudolfinianes a Ulm de 1626 a 1627 i va dissenyar el calder d'Ulm (Kepler Kettle) en nom del Consell d'Ulm, una mesura de calibratge combinada per a les cinc mesures de pes, eslora i contingut d'Ulm més importants en aquell moment en forma d'un gran vaixell de llautó. La placa conté un misteri que continua sense resoldre's fins als nostres dies. [2][3]

A l'atri de l'ajuntament s'exhibeix una rèplica de l'ala delta d'Albrecht Ludwig Berblinger, conegut com el sastre d'Ulm. Va ser un dels primers pioners del Gan de Leitflugs. A l'escala de la façana oest, un relleu de pedra representa el sastre d'Ulm.

A la (petita) cambra del consell d'Ulm, s'han conservat vidres de la ciutat d'Ulm, patricis i ciutadans gremials del voltant de 1600 a la finestra est, inclòs unrellotge de sol de vidre que probablement data de l'època del redisseny al voltant de 1540.

A la plaça sud-est de l'ajuntament hi ha una font de Jörg Sirlin el Vell de 1482. En aquesta anomenada caixa de peix, el peix s'alliberava en contenidors els dies de mercat i s'oferia a la venda. Els tres homes armats amb armadura han de ser vistos com un senyal al sud-est, és a dir, a Baviera, que el poble d'Ulm està preparat per defensar-se. La tribuna sud-est de l'ajuntament hi corresponia. Originàriament estava coronada per merlets fortificats. A més, a principis del segle 20, hi havia una altra font no gaire lluny de l'ajuntament, que portava un petit ornament metàl·lic amb una figura central. [4]

Literatura

Hans Koepf: Das Ulmer Rathaus. Publicat per l'Oficina Central de la Ciutat d'Ulm. Süddt. Verlagsgesellschaft, 1981, 48 pàg.
Hans Koepf: Ulmer Profanbauten. Forschungen zur Geschichte der Stadt Ulm (Hrsg. Stadtarchiv Ulm), Banda 4. W. Kohlhammer, Stuttgart 1982, ISBN 3-17-007078-9, p. 146–149.
Hans Koepf: Schwäbische Kunstgeschichte: Banda 2: Baukunst der Gotik. Jan Thorbecke, Konstanz / Stuttgart 1961, pp. 100–101.
Christof Rieber: Kàiser, Reichsstädte, Ritter. Segimon i Oswald von Wolkenstein van visitar Ulm el 1418, 1427, 1430 i 1434. A: Ulm und Oberschwaben, 2011, 57, pp. 34–98, aquí pp. 34–37, 81–90.
Ciutat d'Ulm (Hrsg.): Das Rathaus. Documentació constructiva amb motiu de la reobertura després de la reforma de 1987 a 1989. 79 pàg.
Michael Roth: Reichsstadt und Kaiser. La decoració escultòrica de l'Ajuntament d'Ulm. A: Hans Multscher. Escultor del gòtic tardà a Ulm. Una exposició de l'Ulmer Museum i el Württembergisches Landesmuseum Stuttgart al Museu Ulmer del 7 de setembre al 16 de novembre de 1997. Ulm 1997, pp. 87–102, 274–299.
Manuel Teget-Welz: Martin Schaffner. Vida i obra d'un pintor d'Ulm entre la baixa edat mitjana i el Renaixement. Ulm 2008. Forschungen zur Geschichte der Stadt Ulm, Hrsg. vom Haus der Stadtgeschichte – Stadtarchiv Ulm, Banda 32.

Enllaços

Commons: Ajuntament d'Ulm – col·lecció d'imatges, vídeos i arxius d'àudio

L'Ajuntament d'Ulm, flyer. (PDF) Editorial: Ajuntament d'Ulm, Serveis Centrals, Relacions Públiques i Representació 8/2009, Text: Henning Petershagen.
Aviador. tourismus.ulm.de
Informació detallada sobre el rellotge astronòmic a l'Ajuntament d'Ulm

Referències

? Christof Rieber: Kàiser, Reichsstädte, Ritter. Segimon i Oswald von Wolkenstein visiten Ulm. A: Ulm und Oberschwaben, 2011, 57, pp. 34–104, aquí p. 88.
? Hans-Joachim Albinus, Detlef Suckrau: Reminiszenzen an Johannes Kepler estada a Ulm 1626–1627. A: Ulm und Oberschwaben, 2019, Volum 61, pp. 175–211 (capítol 3 sobre la placa commemorativa Kepler, capítol 2 sobre el calderó Kepler).
? Hans-Joachim Albinus, Detlef Suckrau: Johannes Kepler a Ulm revisited. Nous aspectes d'antics fets coneguts. Un homenatge en honor al 450è aniversari de Kepler. A: The Mathematical Intelligencer, 2021, Vol. 43, No. 1, pp. 64–77 (capítol "Placa commemorativa a l'Ajuntament Vell d'Ulm" a la placa commemorativa Kepler, capítol "Kepler's Life and Work in Ulm's Rabengasse" al calderó Kepler).
? Werner Lindner: Von deutschen Brunnen in alter Zeit. A: Monatshefte für Baukunst de Wasmuth. N º 7 , 1920, pàg.226 (zlb.de – Illus. font de l'ajuntament d'Ulm)